

Νοσήματα και σωματικές βλάβες που αποκλείουν τους υποψηφίους

από το δικαίωμα εισαγωγής στα ΤΕΦΑΑ

Σύμφωνα με την Αριθ. Φ.253/128314/Β6/29-11-2002 (ΦΕΚ 1538/Β/10-12-2002) όπως αυτή έχει τροποποιηθεί και ισχύει τα νοσήματα και οι σωματικές βλάβες που αποκλείουν τους υποψηφίους από το δικαίωμα εισαγωγής στα ΤΕΦΑΑ (Τμήματα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού – άρθρο 3) είναι:

α) Καθολικές νόσοι: i) Παχυσαρκία άνω του 40% του κανονικού βάρους. ii) Χρόνια παραμορφωτική πολυαρθρίτιδα σε βαθμό που παρακωλύει τη λειτουργία των μελών. iii) Όγκοι κακοήθεις. iv) Εκτεταμένοι κίρσοι, που προκαλούν διαταραχή κινητικότητας των άκρων. v) Τελεία αγκύλωση μεγάλης άρθρωσης ή ατελής αγκύλωση που παρακωλύει ουσιαστικά τη λειτουργία του μέλους. vi) Διαβήτη βαριάς μορφής με έκδηλες διαταραχές.

β) Παθήσεις κατά χώρας: ΚΕΦΑΛΗ: Επίσημοι εμπιέσεις ή απώλειες ουσίας των οστών του κρανίου ή άλλες βαριές βλάβες των οστών της κεφαλής, που προκαλούν μόνιμες λειτουργικές διαταραχές.

ΣΤΟΜΑ – ΧΕΙΛΗ: Παθήσεις που δυσχεραίνουν ουσιαστικά την ομιλία. Δυσαρθρίες, τραυλισμός κλπ.

ΟΡΓΑΝΑ ΑΚΟΗΣ: Η αμφίπλευρη κώφωση ή βαρηκοΐα μεγάλου βαθμού, ο ίλιγγος του MENIER και οι παθήσεις του λαβύρινθου. ΘΩΡΑΚΑΣ: Χρόνια ασθματική βρογχίτιδα που δεν θεραπεύεται.

ΝΕΦΡΑ: i) χρόνια νεφρίτιδα αζωθαιμική, χλωραιμική ή μικτή. ii) τραύματα νεφρού μετά σοβαρών λειτουργικών διαταραχών. iii) υδρονέφρωση που δεν υποχωρεί σε θεραπεία. iv) χρόνια πυελονεφρίτιδα μετά σοβαρών λειτουργικών διαταραχών.

ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ: i) οι παραμορφώσεις της ωμοπλάτης, οι παθήσεις των αρθρώσεων του θώρακα, η κύφωση, η λόρδωση, η σκολίωση και κάθε παραμόρφωση του θώρακα, όταν είναι έκδηλη ή σε βαθμό που επιφέρει λειτουργικές διαταραχές. ii) κατάγματα παλιά ή εξαρθρήματα, που προκαλούν σοβαρές λειτουργικές διαταραχές. iii) χρόνια αρθρίτιδα με αγκύλωση και γενικά οποιαδήποτε σημαντική ή έκδηλη παραμόρφωση της σπονδυλικής στήλης.

ΠΥΕΛΟΣ: i) οι παραμορφώσεις της πυέλου που επιφέρουν χωλότητα καταφανή. ii) Τα συγκοινωνούνται μετά των ουροφόρων οδών ή μετά των οστών της λεκάνης, καθώς και τα επιπλεκόμενα μετά εκτεταμένης αποκόλλησης του ορθού συρίγγια, που δεν υποχωρούν σε χειρουργική θεραπεία. iii) Στένωση του ορθού, πρόπτωση αυτού, πολύ ογκώδεις αιμορροΐδες μη επιδεκτικές θεραπείας.

ΟΥΡΟΔΟΧΟΣ ΚΥΣΤΗ – ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ: i) Οι τραυματικές βλάβες της κύστης με σοβαρές λειτουργικές διαταραχές. ii) Επίσχεση ή ακράτεια ούρων που δεν θεραπεύεται.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ: i) Μόνιμη καρδιακή μετατόπιση, που προκαλεί σοβαρές λειτουργικές διαταραχές. ii) Χρόνιες μυοκαρδίτιδες ή περικαρδίτιδες. iii) Κάθε οργανική βλάβη των στομίων της καρδιάς. iv) Η στηθάγχη, εξακριβωμένη δεόντως. v) Μόνιμη ισχυρή αρτηριακή υπέρταση. vi) Οι καρδιακές αρρυθμίες που προκαλούν σοβαρές λειτουργικές διαταραχές. vii) Καρδιακή ανεπάρκεια οποιασδήποτε φύσης. viii) Σημαντική υπερτροφία της καρδιάς ή υπερλίπωση με σοβαρές λειτουργικές διαταραχές. ix) Οι αορτίτιδες με σημαντικές λειτουργικές διαταραχές. x) Το ανεύρυσμα της αορτής.

ΝΟΣΟΙ ΑΙΜΑΤΟΣ: i) Λευχαιμία κάθε τύπου. ii) Λεμφοσαρκωμάτωση γενική ή τοπική. iii) Νόσος του HODKIN γενική ή τοπική. iv) Χρόνια αναιμία, που δεν υποχωρεί με κατάλληλη θεραπεία και που προκαλεί σοβαρές λειτουργικές διαταραχές. v) Η αιμοφιλία. vi) Ο αιμολυτικός ίκτερος.

ΜΕΛΗ: i) Κάθε ανωμαλία κατά τον αριθμό ή το σχήμα και τις σχέσεις των μελών ή δυσμορφία ή ραιβότητα ή ανισότητα αυτών, που παρακωλύει την ελεύθερη λειτουργία του μέλους. ii) Εκτεταμένοι κίρσοι των κάτω άκρων επιπλεκόμενοι με σημαντικές τροφικές αλλοιώσεις ή επίμονα άτονα έλκη. iii) Κάθε βλάβη ή ανωμαλία άρθρωσης, που συνεπάγεται επίσημη λειτουργική δυσχέρεια. iv) Απώλεια τμήματος, απώλεια ή αγκύλωση ενός ή περισσοτέρων δακτύλων, εφόσον ουσιωδώς δυσχεραίνεται η λειτουργία του χεριού. v) Οι τραυματικές ή παθολογικές βλάβες του άκρου ποδός, που παρακωλύουν ουσιωδώς το βάδισμα και δεν υποχωρούν με θεραπεία.

ΟΡΓΑΝΑ ΟΡΑΣΗΣ: i) Οξυδέρκεια αμφοτέρωθεν μικρότερη του μισού της φυσιολογικής. Μυωπία, υπερμετρωπία ή αστιγματισμός, που δεν διορθώνεται με τις κατάλληλες διόπτρες, ώστε να καταστεί δυνατή οξυδέρκεια ίση τουλάχιστον με το μισό της φυσιολογικής. Οι παραπάνω ανωμαλίες, όταν συνοδεύονται από διαταραχές του βυθού εκτεταμένες. Εάν η όραση του ενός οφθαλμού είναι 10/10 με διόρθωση, ο άλλος οφθαλμός πρέπει να έχει όραση μέχρι και 1/10 τουλάχιστον. ii) Οι πάσχοντες από συμβλέφαρο και παραμόρφωση των βλεφάρων (όγκοι, κύστες κλπ), που προκαλούν διαταραχές της λειτουργίας της όρασης ή των βλεφάρων, εφόσον προκαλούν διατάραξη της όρασης. iii) Λαγώφθαλμος. iv) Εντρόπιο, εκτρόπιο, τριχίαση ενός ή και των δύο οφθαλμών, όταν παραβιάζουν τη λειτουργία του οφθαλμού ή είναι ανίατες. v) Βλεφαροπτώσεις, βλεφαρόσπασμος του ενός ή και των δύο οφθαλμών. vi) Εαρινή επιπεφυκίτιδα του ενός ή και των δύο οφθαλμών, όταν η νόσος προκαλεί επιπλοκές υπό τον κερατοειδή ή προκαλεί ελάττωση της οξυδέρκειας του πάσχοντος οφθαλμού. vii) Λευκώματα ή θολερότητες του κερατοειδούς ενός ή και των δύο οφθαλμών, που συνεπάγονται ελάττωση της όρασης. viii) Πανώδης κερατίτιδα του ενός ή και των δύο οφθαλμών. ix) Κερατόκωνος του ενός ή και των δύο οφθαλμών. x) Σταφύλωμα του κερατοειδούς του ενός ή και των δύο οφθαλμών. xi) Σκληρίτιδα επίμονη και βαριά. xii) Σταφύλωμα του σκληρού. xiii) Πρόσθιες συνέχειες της ίριδας, που προκαλούν μείωση της όρασης. xiv) Οπίσθιες ολικές συνέχειες (περίκλειση, σύγκλειση), φιδοδιάλυση, ανιριδία ολική κλπ xv) τέλειο ή ατελές εξάρθημα του φακού, αφακία τελεία ή ατελής, υπόσχημα, θολερότητα του περιφακίου ενός ή και των δύο οφθαλμών. xvi) Λιμοραγίες ή θολερότητα του υαλώδους σώματος. xvii) Χοριοειδίτιδα αμφιβληστροειδίτιδα, χοριαμφιβληστροειδίτιδα, αποκόλληση του αμφιβληστροειδούς. xviii) οποιοσδήποτε παθήσεις του οπτικού νεύρου. xix) Έλλειψη της μελαγχρωστικής (αλβινισμός). xx) Διαταραχή της αντίληψης ενός ή περισσοτέρων χρωμάτων (αχρωματοψία). xxi) Στενώσεις του οπτικού πεδίου ή εκτεταμένα σκοτώματα του ενός ή και των δύο οφθαλμών. xxii) Αμβλυωπία του ενός ή και των δύο οφθαλμών ίση προς τα 2/10. Η μονόπλευρη αμβλυωπία δεν αποκλείει τον υποψήφιο, εφόσον το άλλο μάτι έχει ικανοποιητική οπτική οξύτητα με ή χωρίς διόρθωση. xxiii) Χρόνιες οστεΐτιδες του κόγχου με έκδηλες παραμορφώσεις και προσφύσεις του βολβού μετά του κόγχου. xxiv) Εξόρυξη, ατροφία του βολβού. xxv) Εξώφθαλμος ανίατος του ενός ή και των δύο οφθαλμών. xxvi) Διπλωπία (παράλυση των μυών). xxvii) Μόνιμος στραβισμός έκδηλος. xxviii) Νυσταγμός. xxix) Δακρυοκυστίτιδα που δεν υποχωρεί. xxx) Γλαύκωμα. xxxi) Όγκος ενδοφθάλμιος. xxxii) Οποιαδήποτε εξελικτική νόσος των οφθαλμών που απειλεί την όραση στο μέλλον (διαβητική – μελαγχρωστική αμφιβληστροπάθεια κτλ). γ) Νευρικές και ψυχικές παθήσεις: i) Μανιοκαταθλιπτικές ψυχώσεις, που με συστηματική θεραπεία δεν έχουν θεραπευθεί ii) Χρόνιες σχιζοφρενικές ψυχώσεις. iii) Τοξικομανίες – αλκοολισμός. iv) Επιληψία. v) Οι οργανικές ψυχώσεις, οι ανεπίδεκτες θεραπείες εγκεφάλου και μηνίγγων. vi) Όγκοι του εγκεφάλου ανεπίδεκτου θεραπείας. vii) Τα έκδηλα λειτουργικά ή οργανικά υπολείμματα εγκεφαλικής διάσεισης. viii) Μετατραυματική μερική ή γενική επιληψία. ix) Οι ημιπληγίες ή ημιπαρέσεις. x) Οι αφασίες, απραξίες και

αγνωσίες. xi) Τα υπόλοιπα οργανικά ή λειτουργικά της ληθαργικής εγκεφαλίτιδας (συνδρομή PARQUINSON) κλπ xii) Νόσος του PARQUINSON xiii) Μόνιμες θαλαμικές συνδρομές. xiv) Η κληρονομική παρεγκεφαλιδική αταξία και οι παρεγκεφαλιδικές συνδρομές μεταλοιμώδεις ή τραυματικές, εφόσον δεν είναι ιάσιμες. xv) Η ψευδοπρομηκική παράλυση. xvi) Η νόσος του WILSON. xvii) Η προϊούσα προμηκική παράλυση και η μυασθένεια. xviii) Τα σημαντικά νευρολογικά υπολείμματα αποδραμωσών παθήσεων του εγκεφάλου. xix) Η χορεία του HUTGINGTON και η αθέτωση. xx) Οι χρόνιες μηνιγγίτιδες και μηνιγγοεγκεφαλίτιδες. δ) Παθήσεις Νωτιαίου Μυελού: i) Οι χρόνιες μυελίτιδες. ii) Τα σημαντικά υπολείμματα οξειών και τραυματικών μυελίτιδων. iii) Τα υπολείμματα διάσεισης του νωτιαίου μυελού. iv) Η κατά πλάκας σκλήρυνση. v) Η συριγγομυελία. vi) Πλάγια μυοτροφική σκλήρυνση. vii) Οι χρόνιες νωτιαίες μηνιγγίτιδες. viii) Οι σπαστικές παραπληγίες και τα υπολείμματα τούτων. ix) Οι μυατροφίες κεντρικής αιτίας, που δυσχεραίνουν την κινητικότητα των μελών. x) Οι διαταραχές των σφικτήρων που οφείλονται σε βλάβες των οικείων κέντρων (ακράτεια ούρων κλπ). xi) Οι ιδιοπαθείς τρόμοι. xii) Όγκοι του νωτιαίου μυελού ανεπίδεκτοι θεραπείας. ε) Παθήσεις των Νεύρων: i) Οι περιφερικές παραλύσεις ή παρέσεις, που επακολουθούν από βλάβες των νευρών και μειώνουν την επαγγελματική ικανότητα (υπολείμματα νευριτίδων ή πολυνευριτίδων που είναι μόνιμα). ii) Οι τραυματικές νευρίτιδες με επίμονες αισθητικές ή κινητικές παυσαλγικές διαταραχές. iii) Οι τραυματικές παραλύσεις ή παρέσεις νευρών σημαντικών νευρικών κλώνων, εφ' όσον επηρεάζουν την απρόσκοπτη εξάσκηση του επαγγέλματος. iv) βαριές παραλύσεις κρανιακών νευρών. v) Τα νευρώματα τα μη επιδεκτικά θεραπείας. vi) Οι επίμονες νευραλγίες του τριδύμου, μετά την αποτυχία της οικείας θεραπείας. vii) Οι επίμονες νευραλγίες του ισχιακού που συνοδεύονται από τροφικές και κινητικές διαταραχές. viii) Τα μόνιμα υπολείμματα ριζιτίδων ή πολυριζιτίδων, που παρακωλύουν τη λειτουργία των μελών. στ) Παθήσεις Μυϊκού και Συμπαθητικού Συστήματος: i) Οι μυατροφίες εξαιτίας μυοπαθειών μόνιμου χαρακτήρα (περιλαμβάνονται και οι προϊούσες μυοπάθειες). ii) Η νόσος του TOMSON. iii) Οι χρόνιες συσπάσεις των μυών, κεντρικής ή περιφερειακής αιτίας που επιφέρουν σημαντικές λειτουργικές διαταραχές (ραιβόκρανο κλπ). iv) Η έντονου βαθμού ερυθρομελαλγία, συνδρομή REYNAUD, χρόνια αποκυάνωση και το τροφικό οίδημα (νόσος του MEIZE).

Δείτε το σχετικό ΦΕΚ (ΑΡΘΡΟ 3): <https://grafis.sch.gr/index.php/apps/onlyoffice/s/bMLOGirti4nAaMX>